

PORTRELER

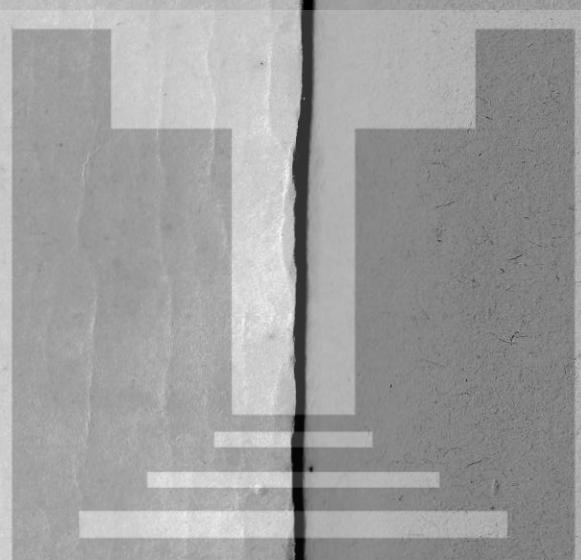
NAVAMI
HAKMI

TÜSTAV

A.
SUAY

KİTAPCI
1935

K A P A K
KOMPOZİSYONU
A L İ S U A V İ

TÜSTAV

3. 9. 1949
Yıld.

PORTRELER

NÂZIM HİKMET

ŞİİRİME DAİR

KEMAL AHMET

ORHAN SELİM

BİR HİCİV DENEMESİ

CEVAP I

CEVAP II

CEVAP III

ÜÇ ADAM

PİYERLOTİ

BERKLEY

KARIMA MEKTUP

AF

TÜSTAV

YENİ KİTAPÇI

1 9 3 5

Şirketi Mürettibiye Matbaası, Ankara caddesi № 73

ŞİİRİMƏ
DAİR

TÜSTAV

Ne binecek sırma palanlı bir atım,
ne bilmem nerden gelirâtım,
ne mülküm, ne malım var.
Sade bir çanak balım var.
Rengi ateşten al
bir çanak bal !

Balım herseyim benim..
Ben
mülkümü ve malımı
yâni bir çanak balımı
koruyorum haşarattan.
Bekle kardeşim bekle..
Çanağında
balım olsun,
gelir arısı
Bağdattan..

TÜSTAW

**BİR PROVOKATÖR
ÜSTÜNDE HİCİV
DENEMELERİ**

TÜSTAV.

TÜSTAW

"Sen ölmedin, seni öldürdüler zavallı kadın.."

T. F.

Sen çıkmadın
çıkardılar karşıma seni !
Kılı, kara elleriyle tutup enseni
gövdeni yerden bir karış kaldırdılar,
sonra birden bire
bırakıp yere
seni pantalonumun paçasına saldırdılar.

Bir düşün oğlum,
bir düşün ey yetimi Safa,
bir düşün ki, son defa

anlıyabilesin :

Sen bu kavgada
bir nokta bile değil,
bir küçük, eğri virgül,
bir zavallı vesilesin !..

Ben, kızabilir miyim sana ?
 Sen de bilirsin ki, benim âdetim değildir
 bir posta tatarına
 bir emir kuluna sövmek,
 efendisine kızıp
 uşağıını dövmek !.
 Sen de bilirsin ki, jurnal esnafı, senin gibiler
 tutulup kulaklarından birer birer
 teşhir edilirler..

Ben, sadece söküp
 bir fitnenin otuz iki dişini,
 ve Babiâli kaldırımlarına döküp
 geleceğini, geçmişini
 aldım omuzuma işte bu teşhir işini....

Bir düşün oğlum,
 bir düşün ve inkâr etme ki ;
 Keteon matbaasında ut çalıp
 ayak şarkıcılarına beste tâlim eylemek,
 ve o biçare Larus'un ırzına geçip
 zatını âlim eylemek,

nâna pek
 zor geldi ki, demek ;
 aranızda dolaşır görünce
 benim "Orhan Selim," adlı dilsiz
 ve kolu bağlı gölgemi,
 hemen azıya alıp gemi
 Faşisto-demokrato-liberal
 bir jurnal
 yazıp
 delikanlıyı yere çalmak
 ve bir miktarı minasip elden almak
 istedin !..

Elden alıp, almamana
 karışmam ama,
 biz,
 gölgemizi bile çiğnetmeyiz adama !

Bir düşün oğlum,
 bir düşün, ey, göbekli patron veletlerinin
 «Doğru yol» göstericisi,
 bir düşün ey yetimi Safa,

bir düşün ve hatırla ki, son defa:
 O, takma aslan yeleli Namık Kemal üstadın senin;
 abanoz ellerinden
 zenci kölesinin
 som altın taslarla şarap içerek
 ve "didarı hürriyet," in dizinde
 kendi kendinden geçerek :
 "Yüksel ki yerin
 bu yer degildir,
 Dünyaya geliş
 hüner degildir !,"
 demis...
 Sen de yükseldin uyup
 onun sesine
 «La dam o kamelyanın» fesli figüranlılarından
 Ahmet Haşimin "Degüstasyon," daki iskemlesine..
 Bir düşün oğlum !
 Bir düşün ve mezarlardan hududunu aşma !
 Kendine güven üstat
 babana değil,

bir ölüyü koluna takip dolaşma !
 Öyle zart zurt eşilmez toprağı gidenlerin !
 Rahat bırak oğlum
 rahat bırak uyun
 o muhterem "şehidi hürriyet," bey pederin !
 Hem böyle daha iyi.
 Çünkü bak ortada
 ne yeni bir İngiliz — Boer
 harbi var,
 ne de tebrik istiyen bir ingiliz elçiliği..
 Ölüler rahat bırak oğlum.
 Rahat bırak uyun benim de gidenlerim !
 Sen de bilirsin ki ben
 ne dedemden
 miras bekledim,
 ne babamdan şeref, şan !
 Hasep, nesep, kan, soy sop içinde yoğum.
 Çünkü ne soyu sicilli bir buldogum
 ne de tecrübelik bir tavşan..
 Ben sadece ölen babamdan ileri,
 doğacak çocuğumdan geriyim,

Ve bir kavganın adsız neferiym..

Ey ihtisas mahkemeleri kaçağı
ve Despinis Kokonun aftosu,
ey marka malı kör
provokatör.

ve ey zavallı yetim...

Yoktur şimşirî kahrını inkâra niyyetim...

Kokla, çek ve iç,
üzülme hiç...

Yalnız, arasına
bakıp aynalara

bir deve derisinden beli değnekli Hacivat düşün.

Bir düşün oğlum :

müdahin, çelebi hazreti Hacivatın

giyerek harb ilâhi göbekli Marsın üniformasını
kahramanane bir dalkavuklukla hesap sormasını.

Bir düşün oğlum,

bir düşün ey sayın provokatör...

Her dövüşen sersemdir senin için

Her anlayıp inanan kör.

Ve sen ki, bir fikre bağılanışın

azılı düşmanısın ;

anlat bana nasıl oldu şu,

anlat bana nasıl oldu da sen,

yanarak boynu müsellesli bir mason imanıyla
boyamak istedin Süleymanın çift sütununu
o biçare «hürriyeti efkâr» in kanyyla ?

Hem, ne derin bir inanmış ki, bu,
ne müthiş bir ateşle yanmış ki, bu,
göze aldırmış sana

fena fil-mâşrıki âzam olmayı,

mason localarına üç defa baş vurup

mason localarından üç defa kovulmayı.

Bir düşün oğlum,

bir düşün ve inkâr etme ki ;

gizli gece yoleculuklarından kalmadır senin alın terin.

Sen her gece

el ayak çekilince

«Nuvel Literer» in

bir arşınlık duvarından aşarak
ve parmaklarının ucuna basıp dolaşarak
yapraklarında onun,
apartırsın satırlarını birer, birer
Cingözle beraber.

Fakat her duvar
bir karış değildir.

Her duvardan atlamayı kesmez senin gözün
ve her fikrin açılmaz kapıları
maymuncuğuya Cingözün..

Okuman lâzım evlât.

Evirip çevirmeyi, göze girmeyi, falan filân
bırakıp
okuman....

Bir düşün oğlum,
bir düşün ey yetimi Safa,
bir düşün ve benden öğren ki son defa:
FIKİR dediğin

şeyin

Karabet ustanın uduna benzemez suratı.

TÜSTAV

O, ne şapırtılarla çığnenen bir sakız,
ne "Vatan-Silistre," de Abdullah çavuşun tiradı,
ne de «Bir akşamdı»da müteverrim bir bayan ilâcidir.
O, şahlanmış bir kavga atı,
kalın kabzalı bir savaş kılıçıdır.
Bu ata athiyacak yürek
ve bu kabzaya bilek
gerek....

D İ K K A T ? !

16inci sayfada, 9uncu satırda sonra şu satırlar
vardır:

Billâhi cihan bilir ki, sen
kahraman, ulusal muhaliflerimizdensin!
Kokla, çek, ve iç
Üzülme hiç,

1935-7-20-11

ORHAN SELİM

TÜSTAV

Benim siska

benim cılız

benim zavallı çocuğum Orhan Selim !

Sen

benim,

ne gözüm

ne kolumn

ne kafamsın;

sen

benim,

bir kurşun balyası gibi siska sırtına bindiğim

ve alnının teriyle geçindiğim

ilk

ve son adamsın !

TÜSTAV

Sana sevgi

sana saygı

sana minnetle uzanıyor elim.

Sen

yaptığı iyiliği yüze vuran degilsin
ve ben
nankör degilim..

Benim siska

benim cılız
ve üstüne üstlük
bir yudumluk soluguna bakmadan
şışirilmiş davulların arasında
TÜRKÜ söylemeye kalkan
benim sersem çocuğum Orhan Selim !

Kalmasın

hatırın
ama,

yok okumağa
değer
bir tek satırın !

Böyle hiç
bu kadar boş
bundan daha kötü verim verilmez !

TÜSTAV

Deme ki, "gösterilmez

daha usta bir marifet iki papale !,"

Bak :

iğleri boş kalipları fırlatarak, tutarak
eümlelerde senden iyi hokkabazlık yapıyor
delikanlı doçentlerin en cahili bile !..

Benim siska

benim cılız

benim zavallı çocuğum Orhan Selim !

Bu sözlerim

yüreğini ters taraftan sarmasın,
yüzün kızarmasın !

Bos ver, aldırma pek !

Kötünün kötüsü yazman gerek !

Bu

bence daha doğru

daha iyi !..

Yalnız unutma bir şeyi :
yorulur da

ayağın kayarsa eğer
seni herkesten önce ben
taşlarım !

Fakat bugün
sende beni sattığını gösteren
bir tek satır bulanın
alnınu karışlarıam !

KEMAL AHMET

TÜSTAV

Kalan

yüzde yüz uygun mıydı kafama
bilmiyorum, ama
o benim soyumdandı.

Etiyle, kanıyla değil,
belki de heyecanıyla değil,
baturıp parmaklarını kanayan yarasına
beyninin ışığını sattığı için
bir ekmek parasına.

Pakat ne yazık ki, o,
namludan kopan bir kurşun gibi haykırıp,
karanlık acıların camını kırp
ülneği dolu dizgin gözlerine dolduramadı !
Gün geldi, ağrıdan ayakta duramadı.
Ve işte o zaman
çocuğunu boğan
aç bir ana gibi,

TÜSTAW

bir çözülmez çemberin kıvrınarak içinde,
boğu kendi elliyle yüreğini
bir raki kadehinde.

Tutunmak istedî, kaçtılar;
çalıştı; kirbaçladılar;
susadı; kendi kanını içti o !
Parça parça insan kafası satılan,
kaldırımlarında aç yatılan
bir caddeden
mukaddes bir ıstırab şarkısı gibi gelip
geçti o !..

CEVAP: I

TÜSTAV

TÜSTAV

Behey !

Kara boynuz gibi kaşlı
mukaddes Apis başlı
adam ;

Behey !

Kara maça bey !
Ben şırrın asıl kamusuyla konuşuyorsun,
ben asaletten anlamam.
Şapka çıkarmam konuştugun dile,
düşmanıym asaletin
kelimelerde bile.

Behey !

Kara maça bey !
Ben bilirim
bu tehevvar bu şikâyaaat niçin ?
Bilirim
beni uykunda boğmak için
bekliyorsun geceyi..

Ben ki bileklerimde tel kelepçeyi
bir altın bilezik gibi taşımışım,
ben ki ilmikleri sabunlu iplere bakıp
kılı kalın ensemi kaşımışım,
tehdidine papuç
bırakır mıymı hiç ?

Behey !

Kara boynuz gibi kaşlı
mukaddes Apis başlı
adam,

Behey !

Kara maça bey,
behey, yüzü kara.

Ruhunu zenci bir esir gibi çıkardın pazara,
bir oruspu odası yaptın kafa tasını...

Hâki ceketli ölülerin ceplerinden
çalarak parasını
satın aldın kendine

İsviçre dağlarının havasını.

Ve işte bundandır ki, bu gün
ablak sarı suratında senin

kanlı alınların kızılığı var..

Açayıp rüzgârlar esmiye görsün başından.
Yoksa musahihîh maaşından
haftada üç papel taksite bağlayıp seni
bir şamar oğlam gibi kullanırmı.
Beyimin böyle işlerle ülfeti var sanırmı,
mükemmeli yapar vazifesini..

Behey !

Kara maça bey.

Halka ahmak diyen sensin.

Haluk soyulmuş derisinden
sirtına frak giyen sensin.

Yala bal tutan beş parmağını
beş çürük muz gibi,
hemurdanarak dolaş besili bir domuz gibi.

Meydan senin... mi dersin ?

Hâta edersin,
bizede o göz var mı baksana !!

Ben içirmek için sana
kendi kara kanını

bir ateş çemberle çevirdim dört yanını!
Sağa git

yok geçit,
sola git yok,
ileri

geri
yok.

Kıvır kuyruk kalemini kalbine sok
bir akrep gibi intihar et...

CEVAP: II

TÜSTAV

İki serseri var :

Üçüncü serseri

köprü altlarında yatar,
sularda yıldızları sayar geceleri..

İki serseri var :

Üçüncü serseri

atlas yakalı sarhoş sofralarında
Bağdatlı bir dilencinin çaldığı sazdır.
Fransız emperyalizmin
idare meclisinde ayvazdır...

Ben :

Ne köprü altında yatan,
ne de atlas yakalı sarhoş sofralarında
saz çalıp Arabistan fistığı satan-

-ların
şairiyim;

topraktan, ateşten ve demirden
hayati yaratandan-

-ların
şairiyim
ben.

TÜSTAV

İki serseri var :
 İkinci serseri
 / yolumun üstünde duruyor
 ve soruyor
 bana :
 «PROLETTER
 değimin
 ne biçim kuş
 olduğunu?»

Anlaşılan
 Bağdadı şaklaban
 unutmuş,
 Mösyo bilmem kimle beraber
 Adana - Mersin hattında o kuşu yolduğunu...

İki serseri var :
 Birinci serseri
 pencerelerden bir gölge gibi girer
 geceleri...
 İki serseri var :
 İkinci serseri
 halkın alinterinden altın yapanlara
 kendi kafatasında hurma rakısı sunar.

Ben hızımı asırlardan almışım,
 hende her misra bir yanardağ hatırlatır.
 Ben ne halkın alinterinden on para çalmışım
 ne bir şairin cebinden bir satır...

İki serseri var :
 İkinci serseri,
 meydana dört topaç gibi saldığım dört eseri
 sanmış ki yazmışım kendileri

için.

Halbuki benim
 bir serseriye hitap eden
 ikinci yazım işte budur :

Alias yakalı sarhoş sofralarının sazi,
 Fransız sermayesinin hacı ayvazı,
 bu yazdığım yazı
 öre balyoz salanların şimşekli yumruğudur
 katmerli kat kat yağlı ensende..
 Ve sen o kemik yaladığın
 sofranın altına girsen de,
 — dostun KARAMAÇA BEY gibi —

42
kaldırıp kaldırıp yere çaaal-

-mak için
canını burnundan aaal-

-mak için,
bulacağım seni...

Koca göbeklerin RUSEL kuşsağı sen,
sen usşak mürbbal,

sen usşak mik'âbi,

satılmış usşakların usşşşağı sen !!!

TÜSTAV

CEVAP : III BİR KOMİK ÂDEM

Gözleri, kulakları, elleri, ayaklarıyla,
han, hamam, apartman ve konaklarıyla,
16 sayfaları, baskı makinaları - tanklarıyla
yamak ve yardaklarıyla
hücumu kalktılar!..

Hele içlerinde öyle bir tanesi var,
öyle bir tanesi var ki :

insanın yüzüne öyle bakar,
öyle melûl bakar ki ;

toka edersin eline papelini,
ve sıkışıkça onun ince belini
sivri dilli, zilli bir bebek gibi çırpar elini..

O bir komik âdemdir.
Portakal oğlu zâdemdir.

Han, hamam, apartman ve konaklarınızla.
çatal, bıçak, tabak ve bardaklarınızla,
yamak ve yardaklarınızla
hücumu kalkınız !

Hak varsa eğer,
hücumu kalkmak hakkınız..
Efendiler,
ikinizle teker, teker
paylaştık kozumuzu !
Şimdi sıra onun,
gelsin o !!.

Gel!
Sen :
itlerini öne itip
karanlıkta yol kesen
hatip !!!

Sen :
Beşinci Mehmedin sultanatını,
Halifenin altın nallı kir atını,
papellerin kat katını

ve teneke suratını,
doldurup torbana
sıkka sırtında taşıyorsun..

Torbani doldurmak için yaşıyorsun.
Bana gelince,

ben :
geniş omuzlarımda dim dik bir kelle taşıyorum.

Ve yaşıyorum :

Kellemin
içindeki
için..

Farkındayım niçin :

Kan
fışkırıyor

bana bakan
«ateş feşan ?!»
gözlerinden...

Ve niçin :

cümleler ezberlemişin
Fehim paşanın sözlerinden...

Fehim paşanın hayrülhalefi,
bize sökmez afi...

Çıkmak istediğim yıldızlı bir merdiven yok.
Kalbimin elinde ipekli eldiven yok..
Çıplak bir yumruk gibi kalbimi soymuşum.
Kellemin

içindeki
için,
kellemi koymuşum...

Sen...

Hayır...

Seninle böyle konuşmak istemem...

Hem,

ben ki yegâne asaleti

dışlı düşmanla boğuşmakta bulanım,

seninle boğuşmak istemem..

Sen bir komik âdemsin.

Portakal oğlu zâdemsin.

Toka ederler papelini,

sıkarlar senin belini,

sivri dilli, zilli bir bebek gibi çırparın elini.

Sen bir komik âdemsin !.

Sen...

Fehim paşanın hayrülhalefi.....

Bu kadarı kâfi.....

**Bu yazının kâfi derecede kuvvetli olmadığını
mutterifim. Kabahat bende değil. İlham edende..**

KARIMA MEKTUP

33-11-11

Bursa

Hapisane

Bir tanem!

Son mektubunda :

“Başım sizliyor

yüreğim sersem !„

diyorsun.

“Seni asarlarsa

seni kaybedersem ;„

diyorsun;

“yaşıyamam !»

Yaşarsın karıcığım,

kara bir duman gibi dağılır hatırlam rüzgârda ;

yaşarsın, kalbimin kızıl saçlı bacısı

en fazla bir yıl sürer

yirminci asırlılarda

ölüm acısı.

Ölüm

bir ipte sallanan bir ölü.

Bu ölüme bir türlü
razi olmuyor gönlüm.

Fakat
emin ol ki sevgili;
zavallı bir çingenenin

kılı, siyah bir örümceğe benzeyen eli
geçirecekse eğer
ipi boğazima,
mavi gözlerimde korkuyu görmek için
boşuna bakacaklar

Ben,
alaca karanlığında son sabahimin
dostlarımı ve seni göreceğim,
ve yalnız
yarı kalmış bir şarkının acısını

Nâzima !
toprağa götürüreğim...

Karım benim !
İyi yürekli,
altın renkli,

gözleri baldan tatlı arım benim;
ne diye yazdım sana
istendiğini idâmumun,
daha dâvâ ilk adımda
ve bir şalgam gibi koparmıyorlar
kellesini adamın.

Haydi bunlara boş ver.
Bunlar uzak bir ihtimal.
Paran varsa eğer
bana fanile bir don al,
tuttu bacağımın siyatik ağrısı.
Ve unutma ki

daima iyi şeyler düşünmeli
bir mahbusun karısı.

TÜSTAV

AF

Bin bir gece kitabını bıraktım.

Bir çigara yaktım.

Baktım

demirlerin arasından :

Sihirli bir ayna gibi ışıdamakta
yıldızların

her bir tanesi.

Gece.

Bursa mahbushanesi..

Kuş uçmaz

kervan geçmez

karanlık bir gölün

dalgalandı suyu.

Heyecanda, alt

kat

«Birinci Cinayet» malta boyu;

sivri siyah

külâhlîlar

heyecanda.

Dudaklar bembeyaz

alınlar kırışık.

Bir duvar çatlaşından

sızdı bir damla ışık.

Körlerin şehri

homurtularla ileri !

Körler

karanlıklarındaki rüyaya gidiyorlar !

«Af var !»

diyorlar,

«çıkacağız

şapkayı yana

yıkacağız.

Toprak

gunes

kadin

hava..

Vapora bin, tirene bin

bin tramvaya !

Kelepçesiz

jandarmasız

tek başına
yapayalnız
gezin
dolaş !

Ormanda yat, dağları aş !
Dolas, dolasabildiğin kadar ! »

Heyecanda sıvri siyah külâhlilar !

Hapislik olmuyor dalga geçmeden....
Halbuki ben....

Baktım ki, elimde bitmiş cigaram
bir nefes içmeden.

22/10/933

TÜSTAV

ÜÇ ADAM

Adedi devir
sıfır.

Şehir
sustu.

Kenetlendi nokta nokta şehrinin
asfalt — beton çenesi :

Bin dokuz yüz nokta nokta senesi
nokta nokta
ayında..

Cadde boş
bir uçtan bir uca koş.

Cadde boş !
bom boş,

cebim gibi...

Kesildi akmiyor su...

Ne bir motor uğultusu

ne dönen bir tekerlek var.

Rüzgâr :

Sürüklüyor asfalta Mister Fordun adını :
duvardan kopan renkli bir ilân kâadını
kaldırımda savuruyor..

Üç adam,
üç adam duruyor:
birincinin kolunda kırık bir
ikincinin başında silindir keman var,
üçüncü kılı bir maymun gibi çiplak.

Sokak
sokakta ıslık çalarak
enseni kaşıya kaşıya,

geç karşısdan karşıya,
yok ezilmek korkusu !
Ne bir motor uğultusu
ne dönen bir tekerlek var..

Rüzgâr
çatıyor gitgide kara kaşlarını
kesmiş düdük sesleri köşe başlarını.

Üç adam
üç adam duruyor
ve bir sarhoş türküsy söyliyerek
topuklarını yere vuruyor..
Caddenin ortasında bağırıp durmayın !
Topuklarınızı yere vurmayın !
Nafile !
Asfaltı getiremezsiniz dile !!
Nafile !
Konuşmaz sesini kaybeden şehir !
Okşamazsa eğer onların
ceplerinde kilitlenen elleri
bakır telleri..

Üç adam
üç adam duruyor.
Birincinin kolunda kırık bir
ikincinin başında silindir keman var,
üçüncü kılı bir maymun gibi çiplak..

Üç adam
kayboluyor karanlıkta sallanarak....

PIYER LOTİ

«Esrar !
Tevekkül !
Kismet !
Kafes, han, kervan
şadırvan !

Gümüş tepsilerde rakseden sultan !
Mihracı, padişah,
binbir yaşında bir şah,
minarelerden sallanıyor sedef nalınlar,
burunları kınlı kadınlar
ayaklarıyla gergef dokuyor.

Rüzgârlarda yeşil sakallı imamlar ezan okuyor !»
İşte frenk şairinin gördüğü şark !

İşte
dakikada 1.000.000 basılan
kitapların
şarkı !

Lâkin
ne dün
ne bugün
ne yarın
böyle bir şark
yoktu,
olmayacak !

Sark
üstünde çıplak
esirlerin
aç geberdiği toprak !

Şarklıdan başka herkesin
orta malı olan memleket !
Ağlığın kılıktan olduğu diyar !

Ağzına kadar
büğdayla dolu ambar !
Avrupanın ambarı !

Asya !
Amerikan dretnotlarının tel direklerine
senin Çinlilerin
uzun saçlarından

sarı mumlar gibi asıyorlar kendilerini !

Himalayının

en yüksek

en dik

en karlı tepesinde

Britanya zabitleri cazabant çaldırıyorlar,

kara tırnaklı ayaklarını daldırıyorlar,

Paryaların

beyaz dişli ölülerini attığı Ganja.

Anadolu baştan başa

Armistrongun

talim meydanı oldu.

Asyanın bağıri doldu.

Şark

yutmayıacak

artık.

Biktik be biktik.

İçinizden biri

can verebilse bile

açılıktan ölen öküzungüze

burjuvaysa eğer

gözükmesin gözümüze.

Hattâ sen

sen Piyer Loti.

Sarı muşamba derilerimizden

bir birimize

geçen

tifüsün bitti

senden daha yakındır bize

Fransız zabiti.

Fransız zabiti sen,

o üzüm gözlü Azadeyi

bir orospudan

daha çabuk unuttun.

Kalbimize diktigin

Azadenin tasını

bir tahta hedef gibi topa tuttun.

Bilmeyenler

bilsin :

sen bir şarlatandan başka bir şey degilsin.

Şarlatan !...

Çürük fransız kumaşlarını

yüzde beş yüz ihtikârla şarka satan

Pier Loti !

TÜSTAN

Ne domuz bir burjuvaymışın meğer..

Maddeden ayrı ruha inansaydım eğer
şarkın kurtulduğu gün

senin ruhunu

köprü başında çarmıha gerer
karşısında cigara içerdim.

Ben elimi size verdim.

Size verdik biz elimizi
kucaklayın bizi

Avrupanın san-külotları..

Sürelim yan yana bindiğimiz al atları.

Menzil yakın.

Bakin

kurtuluş günü artık sayılı.

Önümüzde şarkın gelecek inkilâp yılı
bize kanlı mendilini sallıyor.

Al atlarımız

emperyalizmin göbeğini nallıyor.

TÜSTAV

Kitabın başında Berkley'in
de kitaba gireceği yazılı. Fa-
kat kitabın sonunda yer kal-
madı ve bu zat, zaten önce
de okuyuculara boy göster-
miş olduğu için, bu kitaba
giremedi.

TÜSTAV.

40 Kuruş

TÜS TAV